

ЛАЛЕТО. — Не зная. Не съмъ го виждала. Не му зная и името. Колко е хубаво, бѣло и лъскаво. Хайде да отидемъ при Теменугата и да запитаме за него.

РОЗАТА И ЛАЛЕТО (къмъ Теменужката) — Теменужке, познавашъ ли това цвѣте? Вижъ, колко е красиво!

ТЕМЕНУГАТА. — Не, не го познавамъ. Не съмъ го виждала другъ пжтъ. А колко е лъскаво!

ВСИЧКИ (къмъ Тревата) — Тревичке, можешъ ли ни каза, кое е това цвѣте?

ТРЕВАТА: — Не го познавамъ и не съмъ го виждала до сега. Но колко е красиво, колко е мило!

ТЕМЕНУГАТА: — Хайде да го попитаме, какъ се казва. Азъ зная: червени, сини, жълти и зелени цвѣтя, но такова цвѣте — бѣло — не съмъ виждала още. (Всички отиватъ при Кокичето, което самодоволно се разхожда).

ЛАЛЕТО (къмъ Кокичето) — Мило цвѣтенце, какъ се казвашъ и къде бѣ до сега?

КОКИЧЕТО. Азъ съмъ онова бледно и неизвестно цвѣте, което ви молѣше да му дадете отъ вашитѣ красиви бои, за да стане и то красиво като васъ. Но вие всички му отказахте. Тогава то отиде при снѣга, който единственъ се съжали надъ него и му даде отъ своята бѣла, лъскава боя. (Цвѣтята оставатъ засрамени).

ТЕМЕНУГАТА (къмъ Кокичето) — Прощавай, мило Кокиче. Наистина, ние бѣхме недружелюбни къмъ тебе. Ти сега си по-хубаво и по-красиво отъ насъ.

РОЗАТА. Ти сега лъщишъ като сѣщински диамантъ,

ТРЕВАТА. Ние всички те молимъ за прошка. Радваме се, като те виждаме така хубаво, мило и нѣжно. Нека всички сега играемъ, а ти бжди като царица въ срѣдата между насъ (Всички играятъ балетъ. Кокичето е въ срѣдата).

Георги Симеоновъ

Редакторъ-основатель: † Добри Чолаковъ
Редактори: Ст. Чилингировъ, Хр. Спасовски и Зл. Чолакова

Годишенъ абонаментъ 30 лева

Книгоиздателство „Казанлъшка долина“, бул. „Княгиня Клементина“ 6.
Пощенска чекова смѣтка 6551.

Печатница „Стопанско развитие“ — София, ул. „Веслецъ“ № 5 — 1942/360.